

Мерек учепився за шпиль Східної вежі. З кімнати знизу до нього долинув пекельний рик. Скидалося на те, що хтось зголоднів. Язики полум'я виривалися з кожного вікна і мерехтіли, наче вогненні бойові знамена. Дим, густий і чорний, як оксамитова завіса, клубочився навколо, затуляючи сонце.

Черепиця під ногами Мерека розпеклася до зловісного червоного кольору. Тепер будь-якої миті дах міг обвалитися.

Мерек зітхнув. Як йому вдавалося повсякчас утрапляти в халепу? Якби ж то він послухався мами й залишився вдома, у своєму ліжечку.

Вогню він не боявся — дракони не можуть згоріти. Однак вогонь був найменшою з проблем.

Якщо зараз він перетвориться на дракона і злетить з даху, усі дізнаються про його таємницю. А оскільки люди до нестями бояться драконів, вони спробують його вбити... знову. Тож він і його родина будуть змушені втікати з села й починати нове життя деінде... знову

Однак і залишитися у вигляді хлопчика Мерек не міг. Якщо він вийде з вогню живим, усі вважатимуть його чаклуном і спробують спалити на вогнищі. Чаклунів люди боялися ще більше ніж драконів. (Середньовічних людей лякало чимало речей. Особливо речей, яких насправді не існує). Отже, Мерек і його родина му-сили б утікати з села і починати нове життя деінде... знову.

Хлопчик вирішив будь-що цьому завадити. Йому подобалося це село. Воно було значно кращим за попереднє, розташоване посеред

болота, і він у жодному разі не збирався покидати його: не зараз, коли він щойно вступив до Школи лицарів і знайшов собі нового друга. Якби ж то йому вдалося з'ясувати, як не померти цього першого дня навчання.

Отже, як Мерек опинився на даху вежі, висячи на шпилі посеред бурхливого полум'я? Для початку слід зазначити, що це була не його провина. Принаймні не *цілковито* його провина.

А трапилося ось що...

5 найжахливіших жахів Середньовіччя

(1) Бути проклятим відьмою

Середньовічні люди звинувачують відьом у всьому. Відьми — ідеальні в цьому плані, бо їх не існує, а отже, вони не зможуть нічого заперечити. Якщо хтось прокидається з великою бородавкою на носі, він радше звинуватить відьму, ніж зізнається, що поцілував жабу.

(2) Бути звинуваченим у відьомстві

Майже кожен, кого звинувачують у відьомстві, визнається винним.

Якщо ви заперечите, що ви відьма, то слідчий відповість, що ви брешете. Вас катуватимуть, а потім сплять на вогнищі.

А якщо ви погодитесь із тим, що ви відьма, — вас *просто* сплять на вогнищі. Звісно, якби ви насправді були відьмою, то перетворили б усіх присутніх на жаб і дали драпака. На жаль, середньовічні люди над цим ніколи не замислювалися.

